

er et nationaløkonomisk Gode, at vi indfører disse Heste, som i Virkeligheden er dyrere end den mindre gode Kvalitet af de her i Landet fremstillede Heste? Hvor skal vi gøre af den Vare, som uundgaeligt fremkommer ved Hesteavl, hvis den ikke kan bruges i de Brug, som stiller de mindste Krav til Trækkraft og Størrelse, i det hele taget til Hestens fysiske Egenskaber, hvis ikke de mindre Brug skal aftage den?

Jeg ved vel, at den højtærede Minister om et Øjeblik vil komme op paa denne Talerstol og sige, at her staar en konservativ Talsmand og taler for Hestetold. Den højtærede Minister maa for mig kalde det for, hvad han vil; i dette Øjeblik drejer det sig om, hvorledes man bedst kan støtte en af de Erhvervsgrene, der lider ved de Ufredstider, vi økonomisk set lever i, saaledes at den kan komme nogenlunde uskadt igennem. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har for et Øjeblik siden omtalt, hvorledes Landbrugs-erhvervet ligger. Jeg ved vel, at der er mange, særlig blandt dem, der staar udenfor Landbrugserhvervet, der ikke vil erkende, at Landbruget befinder sig i en økonomisk Krise. Men jeg kan forsikre de Herrer, at hvis Forholdene udvikler sig saaledes, som det i Øjeblikket ser ud til, at de vil — vi staar jo saaledes snart igen overfor en Reduktion af Smørpriserne —, saa vil den Krise, som det danske Landbrug nu gaar ind i, blive af langt værre Virkninger end nogen Krise, Landbruget nogen Sinde før har oplevet. Landbruget producerer i Øjeblikket med Tab. Ja, vil man sige, Svineavl producerer da ikke med Tab. Og det er rigtigt. Men hvorfor gør den ikke det? Fordi de Raastoffer, som vi ogsaa fremstiller her i Landet, er faldet med 50 pCt. siden i Fjor. Man plejer ogsaa at sige, at det er et Gode for det danske Landbrug, at Kornpriserne er lave. Ja, er det et Gode nationaløkonomisk set, at de Varer, som Landet selv fremstiller som Raaprodukter til den forældende Industri, og som andrager mellem 80 og 85 pCt. af de Raastoffer, der bruges i denne Industri, er billige, fordi man da ogsaa kan indkøbe de manglende 15—20 pCt. lige saa billigt? For saa vidt er det naturligvis en Fordel, at Kornpriserne er lave. Men er de 85 pCt., som vi selv fremstiller, dyre, betyder det mindre, at de 15—20 pCt., der skal udføres, ogsaa er dyre, særlig naar man tager Hensyn til, at Priserne paa Fedevarer, som er Forædlingsproduktet i Landbrugsvirksomheden, staar i Relation til Raavarepriserne.

Men, for at vende tilbage til Hesteavl,

jeg forstaar ikke, at den højtærede Minister vil foreslaa, at nu skal den Gren af Husdyrbruget, som er mindst rentabel, som er udsat for det allerstærkeste Tryk, et Tryk saa stærkt, at Landbruget ikke længere selv fremstiller det, det har Brug for, udsættes for endnu en Katastrofe i økonomisk Henseende. Jeg kan ikke undlade trods mine Udtalelser i Begyndelsen af mit Foredrag at sige, at naar man nu ser den højtærede Regering med Erhvervs- og Statsministeren i Spidsen sammen med Industri-erhvervet undersøge Mulighederne for ved en Støtteaktion at mildne Kaarene for Industrien under den Krise, der har ramt den — en Undersøgelse, jeg tør forsikre for, der ogsaa i vort Parti er den allerstørste Interesse og Velvillie for, men som man tillige ønsker foretaget ud fra saglige Hensyn —, kan jeg ikke forstaa, at den højtærede Landbrugsminister mener, at det nu er det rette Tidspunkt til at beskære Tilskuddene paa Finansloven til Landbruget.

Jeg har opnoteret Beviserne for, at Landbruget er ramt af en stærk Krise, men hvis jeg vilde nævne dem, vilde det kun blive Gentagelser af, hvad det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde; det vilde blive de samme Tal, som han fremkom med, saa jeg skal ikke komme dybt ind paa det, men kun sige, at Smørnoteringen i Dag er 3,24 Kr. pr. kg, medens den i Fjor paa samme Tid var 6,10 Kr. Korn noteres i Dag til en Gennemsnitspris af 17 Kr., i Fjor paa samme Tid til 34 Kr. Jeg tror, at disse Tal alene er saa talende, at jeg ikke behøver nærmere at dokumentere overfor dem, som ikke er med i Landbrugsarbejde, hvilken Krise Landbruget er inde under.

Desuagtet er Landbruget ikke uvilligt til paa ethvert Tidspunkt at være med til at drøfte, hvilke Foranstaltninger det er formaalstjenligt at træffe overfor andre Erhverv for at afbøde Følgerne af den Krise, hele vort Erhvervsliv lider under. Men jeg havde ikke tænkt, at den Tak, Landbruget fik derfor fra den højtærede Regering, skulde være, at de smaa Midler, Landbruget faar i Form af Tilskud paa Finansloven eller andre Statstilskud, skulde beskæres netop i den allervanskkeligste Krisetid.

Jeg vil i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa, at noget af det værste, der har ramt Landbruget, ikke, som Folk saa ofte siger, er Kronens Stigning, men i langt højere Grad den tyske Toldlov, fordi Landbruget ikke har andre Købere til de Varer, der gik til Tyskland, end netop Tyskland. De Varer, som rammes haardest af den tyske Toldlov, kan ikke afhændes